

Christianss. 18/12. 06.

Hr. Edward Grieg!

Maaske skulde jeg sagt
Hr. Komponist Edv. Grieg, og var jeg nu feilet, ledet af det
tilgivende, idet det skeds, fordi Deres Navn i mine Øren er længe
været som et Titulatur, - det skeds altsaa ikke af Mangel
paa Glædelighed, men netop af det Modfætte! Det er mig en
stor Ære at faa lov at gøre Hr. Grieg en ganske liden Tjeneste,
som dette virkelig er.

Den første af de omhandlede Salmer angaar, som
har Hr. Grieg ikke længe Vei til den. Det er jo Nr. 258 her Laud
Psalm. Originalen er været og tilhænger Rektor og Sognepræst Laurén.
Laurén Lauréntii d. a. d. + 1655; den findes oprindelig i Biskop Jesper
Svedbergs Salmebog af 1695. Landstet har vel overtaget den til
sin Salmebog; men naturligvis ligger der til Grund for Fjeld-
melodien en ældre Bonsatelse. Saavel denne som Originalen
vil man vist kunne findes i Biskop Staats Norske Salme-
historie, som jeg desværre ikke iagen har end Kaender. Men
den faaer vist nok første Ord i Universitetsbibliothekets eller
Reichmannske Abt.s Laswarelle.

Den anden af de omhandlede Salmer er af Proffst Hans Thomis-
son + 1573, ledigværen af den første færd/færdige danske Salme-
bog, og findes i Brandt & Helweg: Den danske Salmedigtning I,
S. 85, eller i Kings Salmebog Nr. 193. Det er inden Tivt fra
Kingo, at vort Fjeldsæk har Salmen, og den skilte sig der ikke
fra Originalen i Andet, end at Orthografien ^{orthografien} er rettet efter nyere
Tiders. Jeg anfører den efter min ledig. af Kingo, idet jeg ikke indfor

noget Nytte ved at længe Thomasons egen, for os kendte
Retferdighed.

1. Jesus Christos er opstaaen
over alle Engleskare,
Himmelen indgaaen
og tog saa Hængslet faaen.
Kyrie elison.

2. Stor Seier og Gaaer han lever^(levet)
da til sin Christuskend,
hæd os et kjænde,
at han overvandt sin Hænde.
K. e.

3. Haa hos sin Faders hoire Haand
ridder, vor Koning saad,
vil af sin ~~Naad~~ Naad
sin Kirke styre og raad.
K. e.

4. Fra sin Fader ud/sandt han
til os den Kelligaand,
som os oplyser
og stadig Troid berisner.
K. e.

5. Sit Gudt Tjenere haa os vise,
som Her hos os bliver
og os oplyser
Gud net at kjænde og hve.
K. e.

Med Gudske vær en eladig Jæl:

6. Haa vil hos sin Fader altid
være vor Talsmands keli
og for os lede;
Hvi maa vi os vel glæde.
K. e.

7. Hos Gud lever han os sted
et være i Evangelid
i Himmens høje
alt hos sine Engle kjære.
K. e.

8. O Hæsejeri, vi talde dig
for Veltjænners slig,
som du ~~er~~ lekede
os til stor Troid og Glæde.
K. e.

9. Vi prise mig din Himmelfaang
med Englefyrd og Sang,
din Lov vi kjænde
med kjæde Mænd og Tunge.
K. e.

Hvis disse Aplysningses tilfreds.
stiller Hr. Grieg, in det mig ser.
kæle kjæde. Vi vil da maaske med
Tiden vænte Sidestykker til den vilende
Behandling af "den store levende Flok".
På en meget arbejdige

JAN 15 1881
BERGEN OFF. BIBLIOTEK, GRIEGSAMLINGEN

1) I Himmelen, i Himmelen
Hvor Gud, vor Herre bor,
Der ta vi ham beskue snart
I salighed så stor
¶: Og syng, Hellig, Hellig! der i||
Nær Herren Jøbst.

2) I Himmelen, i Himmelen,
Ja det er Klarhed fin,
Så at den klare Solen selv
Si kommer nær med sin.
¶: Der åsyn vi kl. åsyn stå. || per
Nær Herren Jøbst.

3) af Klarheden i Himmelen
De helste skinnende skal
Ald som den klare Solen selv
Vort nær Herrens al,
¶: og vorde Engles Lige der i||
Nær Herren Jøbst.

4) Og Spæken får sin Prydelser,
Den Krone, som er søgt,
Retfærdighedens Brudekrans
O så den hvide Dragt
¶: med salig lyd og evig bet i||
Nær Herren Jøbst.

5) Af Legemet, af Legemet,
Som Engles bort i Muld,
Det vorder alt så skønnende
Ja som det store Suld.
¶: of ved af ugen Vaude over i||
Nær Herren Jøbst.

1. 1. Hæder, i Hæder,
at klæksten i Hæder,
de fælske skæne skal,
at sum den klæne Salens
sigt over Hæder al!
at Hæder Gud, (som dogt det at) hvor saligt det
at se i Lyset, som du at

at Hæder Klæksten skæne
de fælske skæne skal
Hæder.

2. Og al den Ting og klynge her,
vor Hæder tage skal,
og forie alle Tager af
ude om Glædes Sal.
at døden den at i det med
Middelstændige skæne
Gud Hæder Zebach

2. Si funder nogen Ting som
det sigende forniat
vor Lyset, de sigende det
som den klæksten skal.
O Hæder Gud, hvor saligt det
at se i Lyset, som du at,
dy Hæder Zebach.

1) I Hummelens, i Hummelens
Där Gud själf siner stor,
Får vi honom beklida,
I Salignet fast stor,
Ansigte emot Ansigte
När Heran 3 blask.

2) At det salige åskådaude
Ossas glädje stor,
Med frögde = säng och spelaude,
uti Gud Ängla. Chor,
Sjungaude Helig,
När —————

3) I Heru ————— #
Där är klarhet fin,
Så at den klara solen
Hon ej så klara stien,
Som den klarhet i Hummelens,
När —————

4) At se den klarhet i Hummelens,
Människan stene skal,
att som den klara solen
Wid öfwer stjerner all,
Änglomen fast mycket lik:
När —————

5) den klarhet, som antalar är
Till kropp också i själ,
fast oföändrad blifwer där,
Som Gud det bäckes wäl,
Med en ewig ödödelighet,
För Heran 3 —————

6) Och själens prydning blifwer där
För prögd, värfärdighet,
Rätt odmukt och sanning kär,
Med all fullkomlighet.
Igenom Gud åskådaude
På Heran 3 —————

Laurentius Laurén (1573-1655)

6) Og al den Ting, os synes her,
Vor Herre Hage skal,
Og tære alle Tæres af
Udsi sin Gledesal,
||: Og Jøden len er ikke over ||
Her Herren Zebaoth:

7) Ei findes nogen Tunge, som
Det sige rent forment,
Hvor lytelij de synges der,
Som i den Klarhed står.
||: O Herre Gud, hvad Lygt det er ||
Her Herren Zebaoth:

8) Meer Tyde-Tegn ei gives kan,
End Peder seet her,
Aet så som det beskrives oo,
Der han på Berget var,
||: Og lidt af Kristi Klarhed på ||
Her Herren Zebaoth:

9) Og i den tredje Himmel syft
Sankt Paul leest fra Jord,
O Herre Gud, der hørte han
Ungelige Ord!
||: Hvor salig den, som kommer der ||
Her Herren Zebaoth:

10) O Herre Jesu, vær o god,
Giv vore Synder til,
Forøge du vort svage Mod
Aet som du selvet vil.
||: Giv et ei kan frimodig stå ||
Her Herren Zebaoth:

11) Og Jødens hvide Skidestund,
O Herre, liide vel da,
Når det hi Enten Lidet da,
||: Og lad os ta' mening Ro ||
Her Herren Zebaoth